

758.

1988, 3. května – Sdělení VONS č. 755 „Výhrůžky J. Urbanovi“ o anonymních telefonických hrozbách zabítím Janu Urbanovi.

Dne 29. 4. oznámil signatáři Charty 77 Janu Urbanovi telefonicky neznámý muž, že Pavel Wonka¹ byl první a že druhý je na řadě Jan Urban.² Prohlásil, že mu zbývají jen dva měsíce života. Za několik minut poté zavolal neznámý znovu a lhůtu upřesnil: Jan Urban má zemřít 15. června. Tyto telefonáty nepovažujeme za špatný vtip, ale za velmi závažnou známku skutečných pocitů a postojů lidí, u nichž je služební horlivost doprovázena nenávistí. Může pak být jen otázkou času a vhodných podmínek, kdy se taková nenávist mění v čin, jak o tom svědčí případy z minulosti. Už proto, že anonymní autor vyhružek tvrdil, že smrt Pavla Wonky byla záměrným aktem msty, je třeba, aby se státní orgány vážně zabývaly oznamením Jana Urbana, které o této události učinil u Veřejné bezpečnosti.

Informace o Chartě 77, r. 11, 1988, č. 9, s. 17.

POZNÁMKY

¹ Pavel Wonka zemřel 24. 4. 1988 ve věznici v Hradci Králové. Viz žádost mluvčích Charty 77 Stanislava Devátého, Miloše Hájka a Bohumíra Janáta, místopředsedy Mezinárodní federace pro lidská práva Ladislava Lise a Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných o vyšetření smrti Pavla Wonky za účasti nezávislých lékařů adresovaná Federálnímu shromáždění ČSSR, ministru zdravotnictví ČSR MUDr. Jaroslavu Prokopcovi a ministru spravedlnosti ČSR JUDr. Antonínu Kašparovi vydaná jako dokument Charty 77 č. 23/88 a sdělení VONS č. 752, dokument č. 755.

² Historik, dělník a později novinář Jan Urban byl mluvčími Charty 77 uveden mezi jejími signatáři 31. 12. 1987. CÍSAŘOVSKÁ, Blanka – PREČAN, Vilém (eds.): *CHARTA 77: Dokumenty 1977–1989*, sv. 1, Praha 2007, s. 374. Aktivně se zapojil do disidentského hnutí, např. do aktivit Československo-polské solidarity nebo Východoevropské informační agentury.